

ВІГОЛОШЕНА НА ЗАСІДАННІ В ВАРТАВІ, ДНЯ 12 ПАДОЛИСТА 1919 Р.

Українська Дипломатична Місія до Річі Посполитої Польської репрезентує Українську Народню Республіку і являється представником того вільного українського народу, який на світанку історії слов'янських народів утворив своє власне державне життя, збудував велику Київську Державу, що займала великі простори і з якою рахувались всі культурні Держави того часу.

Татарське лихоліття зруйнувало українську державність і на довгі роки повернуло в руїну розкішні українські села і міста, спустошило більшу частину української території.

Відновляючи після довголітньої перерви своє державне життя, український народ, силою історичних обставин, об'єднався з литовськими і польськими народами в одну велику Державу, яка боронила весь Захід Європи від турецьких і татарських завоювань. Але егоїстична, коротковора політика Польського Королівського Правительства і фатальні помилки провідників українського народу привели Україну в залежні обійми Московського царя, а лицарську Польщу довели до злодієського поділу між трьома хижацькими Державами.

Така фатальна доля спіткала Польщу і Україну тільки через криваві непорозуміння між двома братніми народами, тільки через ту помилкову думку, що Україна може бути вільною без допомоги Польської Держави, а Польща може існувати без тісного союзу з Суверенною Українською Державою.

Довголітньою неволею в межах Всеросійської Тюрми Народів, польський і український народи дійшли до розуміння того, що тільки спільними силами всіх поневолених народів можна боротись проти московського рабства. І кращі провідники народніх ідеалів, борючі за волю народню, не уважали собі бігущої боротьби і остаточної перемоги інакше, як в тісному союзі польського і українського народів.

Коли розвалились гнітні стіни Московської Тюрми Народів і спали каїдани з вільної української землі, Перший Український Парламент-Центральна Українська Рада-в перші дні свого існування одишувався від суворої Росії, спірися орієнтації на "народ восточного православного" і проголосив Україну самостійною і незалежною Народною Республікою.

8200
І на протязі двох останніх років не зважаючи на весь тугар боротьби проти російських Червоних і Чорних імпер ялістів, український народ не зрадив своєї провідної думки, своєї суверенності. Гетьманщину і Німецьку окупацію терпів український народ лише до того часу, поки Гетьман по згоді з Німцями, не надмав віддати Україну під владу Російської Держави. Всі суверенні Правительства Української Народньої Республіки, що змінялись на протязі останніх двох років, сходились на одному непохитному принципі незалежності Української Держави.

Бажаючи авіти в сеню культурних народ в і звертаючись до рідного по крові народу польського, ми сподіваємось, що Польське Правительство визнає державну самостійність Української Народньої Республіки і вступить в неє в економічні переговори в інтересах обох народів.

Основою своєї державності не етнографічним принципі і бажаючи діти до скоршого порозуміння в справі кордонів з Державою Польською, Правительство України вважає своїм природним кордоном на півночі ріку Припять. Цю до кордону між Україною і Польщею в районі на схід від р. західного Бугу, - то остато не такий кордон має бути прийнятий після роботи (ажовців і заствердження на Мировій Конференції.

Бажаючи в справах Східньої Галичини діяти до широго порозуміння в інтересах обох народів, - Місія пропонує справу цю відати на розгляд в особливую Комісію, ало ену на парітетних засадах з представників Членів Місії і Членів в, призначених Урядом Польської Річі Посполитої.

Основою державного будівництва Української Народньої Республіки являється правова демократія, якої метою є забезпечити всім рівням перед законом громадянам Держави майно і життя, дати їм як найбільші політичні вольности і забезпечити їм економічний добробут та культурний розвиток. Приймаючи за свої ті завдання державного будівництва, а до того оцінюючи як слід значіння, яке має для того в будівництва співучасть українських громадян не української національності, Українська Народня Республіка признала національним меншостям, проживаючим на її території, право свободного релігійного і культурного життя. Сподіваємось, що і Високий Уряд Польщі признає на початках взаємності на території Польської Держави теке ж право українській народності.

Воєнне лихоліття і революційна доба, серед якої твориться державний устрій Української Народньої Республіки, не дозволили їй досі довершити постр

євня всіх державних Установ. Зробить се Всеукраїнський Установчий Парламент, який буде скликаний на основі всеародного виборчого права, в найближчій відповідній до того час.

Український Парламент закінчить будову демократичного державного устрою і розгляне в першу чергу складне питання аграрної реформи. Правительство України не має сумніву в тому, що земельний закон, прийнятий Парламентом, цілком задовольнить українське трудове селянство і заспокоїть широкі кола населення Української Республіки.

Боротьба вперта боротьба за незалежність продовжується Директорією Української Народньої Республіки. Маючи на увазі що й Висока Польська Держава прозвонить побідну відну проти російських комуністів, треба прийти до висновку, що інтереси Польщі й України в цій боротьбі являються спільними. З огляду на це Правительство України сподівається, що Польська Держава найде для себе користним заключити з Українською Республікою військову конвенцію для оборони проти російських большевиків, проти заборчих намирів російського імперіалізма. До цього необхідно додати, що зараз все українське республіканське вієско об'єднано під одним Верховним Командуванням і на Україні нема вієскових українських Відділів, які б не підлягали своєму Начальному Вєско Головному Станові Петлюрі.

Широ домагаються сталого миру і наїтіснішого зближення між Польською Річчю Посполитою і Українською Народньою Республікою, ми сподіваємось, що Великий Польський Народ в щирому єднанні з великим народом українським утворить могутню, непереможну силу, яка буде основою миру і спокою на Сході Європи і пишного розвитку культури обох народів.-

За згоди сті зоричланим
в Варшаві, дня 24/11/19.

Головний: *Григорук*

